

Rozmieszczenie, zmiany liczebności i produktywność bociana białego *Ciconia ciconia* na Żuławach Wiślanych

Distribution, changes in the number and productivity of White Stork *Ciconia ciconia* in Żuławy Wiślane

ARKADIUSZ SIKORA

Stacja Ornitologiczna, Muzeum i Instytut Zoologii PAN
80–680 Gdańsk, ul. Nadwiślańska 108
e-mail: sikor@miiz.waw.pl

Słowa kluczowe: *Ciconia ciconia*, delta rzeki, tereny depresyjne, spadek liczebności, sukces lęgowy.

W roku 2013 w mezoregionie Żuławy Wiślane (1783 km²) stwierdzono 473 pary lęgowe bociana białego *Ciconia ciconia* (26,5 par/100 km²), w tym na Żuławach Gdańskich – 68 par (16,5 par/100 km²), Żuławach Wielkich – 187 par (21,5 par/100 km²) i na Żuławach Elbląskich – 218 par (43,4 par/100 km²). Dominowały miejscowości z pojedynczymi gniazdami (55,1%), skupienia 2–5 gniazd stanowiły 37,8%, a pozostałe zgrupowania liczyły od 6 do 11 gniazd (7,1%). Rozpowszechnienie zajętych gniazd na 480 kwadratach o wymiarach 2 × 2 km wynosiło 56%, w tym na Żuławach Elbląskich (77,7%), Żuławach Wielkich (59,8%) i Żuławach Gdańskich (50,9%). W latach 2001–2016 liczba par na powierzchniach monitoringowych zmniejszyła się o 35%. Trend spadkowy na całych Żuławach Wiślanych wykazano również w dłuższej perspektywie czasu: dla lat 1909–1910 liczebność szacowano na 1300–1400 par, a następnie w latach 1932–600–650, 1934–950–1000, 1984–290 i w 2013 roku – 473 pary z gniazdami. Spadek populacji po 1945 roku mógł być efektem zatopienia Żuław pod koniec II wojny światowej oraz zmniejszenia powierzchni użytków zielonych. Na słupach stwierdzono 68,5% gniazd z parami, na budynkach – 18,6%, drzewach – 9,1%, kominach – 3,2% oraz 0,6% w innych lokalizacjach. Średnia liczba młodych na parę z gniazdem (JZa) na terenach depresyjnych wynosiła 2,37 i była wyższa niż w gniazdach położonych powyżej poziomu morza – 1,98. Dla stanowisk na obszarach depresyjnych udział par bez młodych (HPo) wynosił 7,3%, a poza nimi 20,1%.